

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/150/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8111233200
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8111233200.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a sudcov JUDr. Petra Straku a JUDr. Michala Boroňa v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36234176, proti žalovanej G. C., nar. XX. X. XXXX, bytom S., A. G. K. XXXX/XX, o zaplatenie 1.101,81 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 11C 23/2012-26 zo dňa 11. 4. 2012 jednohlasne takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok v zamietavom výroku a vo výroku o trovách prvostupňového konania.

II. Náhrada trov odvolacieho konania sa účastníkom n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov (ďalej len „prvostupňový súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že

„Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 361,82 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 361,82 Eur od 8.8.2009 do zaplatenia, to všetko v mesačných splátkach po 40 Eur počnúc mesiacom májom 2012 pod následkom straty výhody splátok.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Účastníci n e m a j ú nárok na náhradu trov konania.“

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že skutkovo mal za preukázané, že účastníci uzavreli dňa 6. 8. 2007 písomnú úverovú zmluvu, ktorou žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 30.000,- Sk, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť 60-timi mesačnými splátkami po 1.049,- Sk, teda konečná výška úveru činila 62.940,- Sk. Zmluva bola vyhotovená na predtlačí. V jej spodnej časti v predposlednom odseku drobným písmom je uvedené, že účastníci súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, a to s úverovým rámcom a pravidelnými mesačnými splátkami, a to vo výške dohodnutej v hlave 8 a 9 úverových podmienok žalobcu.

Žalovaná vybrala sumu 839,80 Eur z bankomatov, žalobca jej vyúčtoval mesačné poplatky za vedenie účtu, poplatky za výber z bankomatov, úroky, zmluvné pokuty v celkovej výške 1.579,7978 Eur. Žalovaná žalobcovi uhradila 477,987 Eur. Žalobca si uplatnil nárok zo zmluvy o revolvingovom úvere.

Na takto zistený skutkový stav zaujal prvostupňový súd právny záver, podľa ktorého zmluvu o revolvingovom úvere považoval za absolútne neplatnú pre nedodržanie obligatórnej písomnej formy. Mal za to, že účastníci podpísali len predtlač zmluvy o úvere, kde drobným písmom v predposlednom odseku je uvedené, že zároveň uzatvárajú zmluvu o revolvingovom úvere, ale bez bližšej konkretizácie zmluvných podmienok a s odkazom na hlavu 8 a 9 úverových podmienok. Mal za to, že žalovaná úverové podmienky nepodpísala, nepodpísala uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere s konkrétnym úverovým rámcom a zmluvu s poukazom na § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch považoval za neplatnú. Zároveň dodal, že aj pri prijatí záveru o uzavretí zmluvy o revolvingovom úvere nie je ani v spomínaných úverových podmienkach uvedená konkrétna výška úrokov a poplatkov. Uvedená je len výška mesačnej splátky vo výške 4% z výšky dohodnutého úverového rámca, pričom je táto splátka bez ďalšej špecifikácie okrem toho, že zahŕňa aj úroky a poplatky.

Pokiaľ ide o uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, tento nárok považoval za neopodstatnený z dôvodu, že aj pre dohodu o zmluvnej pokute zákon vyžaduje písomnú formu. Vychádzajúc zo záverov o neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere s poukazom na § 457 OZ vzniklo žalobcovi iba právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške nevrátených finančných prostriedkov. Žalovaná nepodpísala dohodu o zmluvnej pokute, ktorá v texte nad jej podpisom sa nenachádza, keďže zmluvná pokuta je len upravená v úverových podmienkach, ktoré žalovaná nepodpísala. Zároveň poukázal, že zmluvný vzťah medzi účastníkmi je potrebné posudzovať podľa noriem upravujúcich spotrebiteľské právo a poukázal na princípy, ktorými sa riadil pri posudzovaní uplatneného nároku v súlade s ochranou spotrebiteľa.

Úroky z omeškania priznal žalobcovi podľa § 517 ods. 1, 2 OZ v nadväznosti na § 563 OZ s tým, že žalobca preukázal doručenie výzvy žalovanej na zaplatenie dlžnej sumy a priznal tak žalobcovi denný úrok z omeškania vo výške 0,024% denne. Zároveň vzhľadom na sociálnu situáciu žalovanej povolil v súlade s ust. § 160 ods. 1 vety druhej O.s.p. mesačné splátky žalovanej vo výške 40 Eur počnúc májom 2012 pod následkom straty výhody splátok.

Poukázal na ust. § 2 písm. a), b), § 4 ods. 1, 2, 4, 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ďalej na ust. § 40 ods. 1, 3, § 457, § 544 ods. 2, § 544 ods. 1 OZ.

O trovách konania rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 2 O.s.p. Žalovaná si neuplatnila právo na náhradu trov konania a žalobca bol neúspešný v prevažnej časti uplatneného nároku a tak vyslovil, že účastníci nemajú nárok na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

V odvolaní ďalej uviedol, že „navrhovateľ nepopiera skutočnosť, že odporca podpísaním úverovej zmluvy podpisuje a súhlasí aj s tou časťou textu, ktorá sa týka dojednaní o revolvingovom úvere. Treba však povedať, že odporca pri čítaní návrhu úverovej zmluvy si musel byť vedomý, že uzatvára zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, pretože navrhovateľ o dojednaní takéhoto druhu úveru informuje svojich klientov na líci zmluvy a nejde teda o „skrytie“ zmluvy do úverových podmienok. Zmluva o revolvingovom úvere nadobúda platnosť podpisom úverovej zmluvy, má však odloženú účinnosť až na budúcnosť, a to uskutočnením aktivácie karty. Uzatvorením revolvingovej zmluvy tak priamo práva a povinnosti odporcovi nevznikli, nakoľko k účinnosti revolvingovej zmluvy muselo dôjsť k ďalšiemu úkonu zo strany odporcu - k aktivovaniu karty. K aktivovaniu karty nedošlo automaticky alebo konkludentne či náhodne, ale slobodným a vážnym prejavom vôle resp. priamym a zamýšľaným úkonom odporcu, a to zavolaním na určené telefónne číslo a aktivovaním karty prostredníctvom operátora, či automatického telefónneho centra IVR až uvedením identifikačných údajov, za účelom predchádzania zneužitiu. Samotná karta je ešte pred týmto úkonom spotrebiteľovi zaslaná a spolu s kartou sú zasielané tiež: predzmluvný formulár, brožúrka obsahujúca informácie o tom, ako úver čerpať, ako karta funguje, spolu so sadzovníkom poplatkov a návrh zmluvy o platobných službách. Jednoduchou sumarizáciou práv a povinností oboch strán možno skonštatovať, že odporcovi nevznikla

žiadna povinnosť v okamihu uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere, ale až okamihom účinnosti tejto zmluvy v dôsledku aktivovania karty.

V odvolaní tiež žalobca uviedol: Navrhovateľ nesúhlasí s tým, že odkaz na zmluvné podmienky je neprijateľnou podmienkou. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z uvedeného zákonného ustanovenia, ako aj zo súdnej praxe, jednoznačne vyplýva, že za neprijateľnú podmienku sa označuje také ustanovenie spotrebiteľskej zmluvy, ktoré je „až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.02.2011, IV.ÚS 55/201-19). Navrhovateľ je presvedčený, že ustanovenie týkajúce sa uzatvorenia zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, resp. takýto odkaz na zmluvné podmienky nespôsobuje žiadnu nerovnováhu vo vzťahu medzi spotrebiteľom a dodávateľom (odporcom a navrhovateľom), pretože nerovnováha v práva a povinnostiach musí byť v neprospech spotrebiteľa, čo ustanovenia predmetnej úverovej zmluvy nie sú, sú v súlade s platnou legislatívou a spotrebiteľa v zásade k ničomu navyiac nezaväzujú, zakotvujú len právo spotrebiteľa na čerpanie revolvingového úveru v prípade, že sám bude mať o tento úver záujem.

Okresný súd v Prešove ďalej v odôvodnení dotknutého rozsudku uviedol, že nebola dodržaná zákonom stanovená forma, a preto ide o neplatnosť takéhoto právneho úkonu podľa ustanovenia § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka nebolo uzatvorenie zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru urobené vo forme, ktorú vyžaduje zákon, t.j. písomne. Ako už bolo vyššie uvedené, odporca podpísaním danej úverovej zmluvy podpisuje a súhlasí aj s tou časťou textu, ktorá sa týka dojednaní o revolvingovom úvere. Odporca pri čítaní návrhu úverovej zmluvy si musel byť vedomý, že uzatvára zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, pretože navrhovateľ o dojednaní takéhoto druhu úveru informuje svojich klientov na líci zmluvy. Čo sa týka námietok, že zmluva neobsahuje hlavný predmet zmluvy, navrhovateľ uvádza, že s daným tvrdením nemôže absolútne súhlasiť, pretože aj keď nie je detailne rozpísaný na lícnej strane úverovej zmluvy, odkazuje sa na úverové zmluvné podmienky navrhovateľa, ktoré sú nepopierateľné neoddeliteľnou súčasťou danej úverovej zmluvy, a tieto ho bližšie špecifikujú. Ďalšie zmluvné údaje sú odporcovi tiež známe (okrem samotných úverových zmluvných podmienok) aj z brožúrky obsahujúcej informácie o tom, ako úver čerpať, ako karta funguje a zo sadzobníka poplatkov. K dojednaniám, ktoré sú uvedené v úverových zmluvných podmienkach navrhovateľa, možno uviesť, že sú platnými a rovnocennými dojednaniami s ostatnými zmluvnými dojednaniami a ako také majú tieto ustanovenia rovnakú právnu moc a váhu ako majú dojednania uvedené na lícnej strane úverovej zmluvy. Nie je možné odlišne posudzovať jednotlivé dojednané ustanovenia, pretože aj keď sú úverové zmluvné podmienky tzv. typovými, ich platnosť a právnu vymožitelnosť prejednikujú právne predpisy upravujúce danú oblasť záväzkových zmluvných vzťahov. Písomná forma právneho úkonu je zákonom spočíva v tom, že obsah prejavu vôle je zachytený v texte listiny. Dôležité je, aby obsah listiny bol prístupný ľudskému vnímaniu. Preto do úvahy prichádzajú písomne zachytené písmená, značky a čísla. Vlastný text listiny môže byť vyhotovený ľubovoľným spôsobom. Okrem vlastnej ruky konajúceho môže byť text vyhotovený strojom, tlačou alebo aj rukou inej osoby. Písomnosť musí navonok predstavovať jeden uzavretý celok, aby sa zabránilo manipulácii s jeho jednotlivými časťami. Celistvosť listiny je zachovaná aj vtedy, ak jednota viacerých listín je spoznatelná z obsahu právneho úkonu a ak spolunáležitosť jednotlivých listín je nesporná. Pevné spojenie listín napr. zošitím alebo zviazaním nie je v takom prípade potrebné. Celistvosť listiny možno posudzovať z priebežného číslovania strán alebo z číslovania ustanovení zmluvy, vzájomných odvolávok alebo z iného označenia, ak je tým vylúčená ďalšia manipulácia s textom.

V súvislosti s písomnou formou úverovej zmluvy navrhovateľ poukazuje na skutočnosť, že tak ako žiadny právny predpis neobmedzuje počet dohodnutých úverov v jednej písomnej zmluve, tak ani žiadny právny predpis neustanovuje, kde má byť na listine, zachycujúcej písomný prejav vôle, umiestnený podpis. Princíp, že text písaný pod podpisom nereprezentuje relevantný prejav vôle osoby, ktorá sa podpísala, sa podľa súdnej praxe i odbornej literatúry vzťahuje bez výnimky iba na niektoré úkony - typicky na závet. Ohľadne iných súkromných listín neprevládajú tak prísne požiadavky, pretože je potrebné dať prednosť vážne mienenému a obsahovo bezchybnému prejavu vôle pred bezúčelným formalizmom; napr. súčasťou písomne uzavretej zmluvy sa stávajú aj tie listiny, ktoré sú označené v rámci zmluvných

dojednaní za súčasť zmluvného textu, hoci neboli podpísané (Ro NS ČR z 27. 3. 2008, sp. zn. 26Cdo 2317/2006).“

Žalobca uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d), podľa ktorého súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal vec v rozsahu suspenzívneho odkladného účinku odvolania (§ 206 O.s.p.), t.j. v zamietavom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, podľa zásad upravených v ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. s oznámením termínu vyhlásenia rozhodnutia na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Prvostupňový súd rozhodol na základe skutkového stavu, ktorý má oporu vo vykonanom dokazovaní. Vo vzťahu k právnemu posúdeniu veci odvolací súd považuje odôvodnenie preskúmaného rozsudku za vecne správne a osvojuje si ho. Na zdôraznenie správnosti a v súvislosti s odvolacími dôvodmi odvolací súd dopĺňa.

Žalobca tvrdí, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Tento odvolací dôvod je naplnený vtedy, ak súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a záverom o skutkovom stave veci, pretože síce vykonal všetky potrebné dôkazy, avšak nesprávne ich zhodnotil.

Podľa právneho záveru odvolacieho súdu prvostupňový súd vykonal všetky potrebné dôkazy a tieto vyhodnotil spôsobom zodpovedajúcim požiadavkám podľa ust. § 132 až § 135 O.s.p. Dospel k správny skutkovým zisteniam a skutkovým záverom a na takto zistený skutkový stav použil správny právny predpis, správne ho interpretoval a zo skutkových záverov tak vyvodil aj správne právne závery.

Odvolateľ tvrdí, že medzi ním a žalovanou došlo aj k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere a má za to, že je podstatné, aby predmetná zmluva spĺňala zákonom stanovené formálne a obsahové náležitosti, pričom sa nezakazuje možnosť, aby na základe jednej písomnej úverovej zmluvy bolo dojednaných viacero úverov a podstatné je tak, že úverová zmluva spolu s úverovými zmluvnými podmienkami spĺňa zákonom stanovené vyžadované náležitosti. Poukazuje tiež na to, že žalovanej nevznikla žiadna povinnosť v okamihu uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere, ale až okamihom účinnosti tejto zmluvy v dôsledku aktivovania karty. Z obsahu spisu možno ustáliť, že niet pochyb o tom, že účastníci konania dňa 6. 8. 2007 uzavreli individuálne špecifikovanú zmluvu o úvere, ktorou poskytol žalobca žalovanej úver v dohodnutej výške s dohodnutými podmienkami jeho splácania. Ako totiž vyplýva z predloženej zmluvy o úvere, podpisom predmetnej zmluvy sa žalovaná ako konajúca osoba súčasne podpisuje aj pod tú časť textu, ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu a ktorý má vzniknúť až v budúcnosti. V konečnom dôsledku z uvedeného vyplýva iba to, že vzniká právo žalovanej na poskytnutie revolvingového úveru za podmienok stanovených v hlave 8, 9, 10 a 11 úverových podmienok spoločnosti bez uvedenia úverového rámca a bez ďalších náležitostí, ktoré vyžaduje takýto záväzkový vzťah v súlade s § 4 ods. 1, 2 zákona č. 258/2000 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Správne postupoval prvostupňový súd, ak považoval zmluvu o revolvingovom úvere za absolútne neplatnú pre nedodržanie obligatórnej písomnej formy v súlade s ust. § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Preukázateľne do zmluvy o poskytnutí úveru je vopred žalobcom naformulovaná zmluva o revolvingovom úvere. Zmluva o spotrebiteľskom úvere a o revolvingovo úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná (aj § 37 OZ, § 40 ods. 1 OZ). Nepopierateľne zmluva o úvere a zmluva o revolvingovom úvere, ktorá mala byť uzavretá podľa tvrdení žalobcu, je predtlačeným formulárom, ktorý bežne používa žalobca, resp. jeho zmluvní obchodní partneri na tento účel a v dolnej časti prvej strany je navyše podsunutý drobno písaný text.

„Spoločnosť a klient podpísmi na tejto zmluve zároveň uzatvárajú záväzkový vzťah z právneho dôvodu VIČ podľa hlavy 12 Úverových podmienok. Klient a spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. podpísmi tejto Úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I, čiže Zmluvu o RU I, a to s úverovým rámcem a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 8 a 9 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. Na základe takto uzatvorenej Zmluvy o RU I vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru I prostredníctvom Úverovej karty za podmienok stanovených v hlave 8, 9, 10 a 11 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.

Klient a spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. podpisom tejto Úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II, čiže zmluvu o RU II, a to s úverovým rámcem a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 13 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. Na základe takto uzatvorenej zmluvy o RU II vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru II prostredníctvom Kreditnej karty za podmienok stanovených v hlave 13 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.“

Vzhľadom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu pre nedodržanie predpísanej písomnej formy tak správne posúdil prvostupňový súd, že plnenie, ktoré má žalovaná vrátiť, je plnením iba z titulu bezdôvodného obohatenia.

Odvolačný súd poznamenáva, že sa stotožňuje s konštatovaním prvostupňového súdu, že pokiaľ by aj revolvingová zmluva bola platná, nebola by v nej uvedená konkrétna výška úrokov a poplatkov, pretože táto odkazuje iba na úverové podmienky žalobcu, ktoré sú však vopred pripravené a spotrebiteľ, teda žalovaná nemala možnosť ovplyvniť ich obsah. Ide o zmluvu vopred naformulovanú a štandardnú. Žalobca pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Naopak žalovaná nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Bezpochyby tak je žalobcovi dôvodné priznať postavenie dodávateľa a žalovanej postavenie spotrebiteľa.

Žalobca tvrdí, že žalovaná podpísaním úverovej zmluvy súhlasila aj s tou časťou textu, ktorý sa dotýkal dojednaní o revolvingovom úvere, a uvádza, že si musela byť vedomá pri čítaní návrhu úverovej zmluvy, že uzatvára aj zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru. Navyše, že žalobca dojednanie takéhoto druhu úveru neukryl do úverových podmienok, ale informoval svojich klientov na líci zmluvy. Odvolačný súd k tomu dodáva, že žalobca ukryl podmienky, ktoré mali byť podstatné pre informáciu klienta, teda spotrebiteľa pre poznanie rozsahu záväzku do úverových podmienok. Ako vyplýva z článku 6 odsek 1 Smernice Rady č. 2005/29 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá alebo akýmkoľvek spôsobom, vrátane celkového prevedenia uvádza do omylu alebo je spôsobilá viesť do omylu priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k jednému alebo k viacerým prvkom vymenovaným v tomto článku 6 ods.1, pričom v oboch prípadoch zapríčiňuje alebo je spôsobilá zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Článok 2 písm. d/ smernice č. 2005/29 definuje pojem obchodné praktiky použitím zvlášť širokej formulácie ako „akékoľvek konanie, opomenutie, spôsob správania alebo vyjadrenie, obchodná komunikácia, vrátane reklamy a marketingu obchodníka, priamo spojené s podporou, predajom alebo dodávkou produktu spotrebiteľom (rozsudky zo 14.1.2010 Plus Warenhandels-gesellschaft, C-304/08 Zb. s. I-217, bod 36, a z 9.11.2010, Mediaprint Zeitungs - unt zeitschriftenverlag C 540/08 , bod 17).

Aj s prihliadnutím na okolnosti uzavretia zmluvy o úvere možno skonštatovať, že žalobca umiestnil text na koniec listiny napísaný drobným písmom, pričom aj samotná žalovaná uviedla, že chcela uzavrieť len zmluvu o úvere, nie zmluvu o revolvingovom úvere. Všetky tieto okolnosti len dosvedčujú fakt, že žalobca chcel dosiahnuť aj napriek vôli žalobkyne uzavretie zmluvy o takom záväzku, o ktorý spotrebiteľ nemal záujem. Takéto konanie možno posúdiť aj ako nekalú obchodnú praktiku.

Pokiaľ ide o ďalšie tvrdenie žalobcu v odvolaní, že ochrana spotrebiteľa má tiež svoje hranice k tomu odvolačný súd udáva. Poskytovanie ochrany spotrebiteľom ex offio znamená vlastne nastoľovanie

slušnosti a morálky v spoločnosti. V danej veci spotrebiteľský vzťah medzi účastníkmi konania (umiestnenie textu o uzavretí iného záväzku alebo inej zmluvy, neuvedenie rozsahu záväzku, neurčité zmluvné úverové podmienky), len umocňujú závery o nerovnováhe dodávateľa a spotrebiteľa či už z dôvodu jeho neinformovanosti alebo slabšej vyjednávacej pozície (rozsudky C 240/98 až C 244/98, C-Mostaza Claro - C-618/10 a iné). Preto niet pochybností o tom, že spotrebiteľ je slabšou zmluvnou stranou, či už z dôvodu neinformovanosti, vyjednávacej pozície pri pokuse dosiahnuť zmenu už vopred naformulovanej predtlačenej zmluvy.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody tak odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny vrátane správneho výroku o trovách (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p. Úspešnej žalovanej nevznikli preukázateľne trovy odvolacieho konania a neúspešný žalobca nemá právo na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.